

Cel mai bun dar al Cerului (Zaharia)

Textul de memorat: „Domnul, Dumnezeul lor, îi va scăpa în ziua aceea ca pe turma poporului Său, căci ei sunt pietrele cununii împărătești, care vor străluci în țara Sa.” (Zaharia 9:16)

Gândul central: În cartea lui Zaharia se găsesc câteva profeții care ne vorbesc despre Isus și ne întăresc credința în El.

În centrul mesajului biblic se află cea mai frumoasă poveste care s-a spus vreodată, și anume aceea a Dumnezeului Creator care, în persoana Fiului Său, a părăsit gloria cerului pentru a salva omenirea din păcat și de la moarte. În a doua parte a cărții lui Zaharia, există câteva profeții mesianice – făgăduințe din Vechiul Testament cu privire la Domnul Isus – Cel care a împlinit toate aceste lucruri pentru noi.

Aceste făgăduințe le-au fost date mai întâi copiilor lui Dumnezeu din vremea lui Zaharia cu scopul ca ei să păstreze în atenție făgăduința răscumpărării. De aceea, trebuie să ținem seama de contextul în care au fost date aceste profeții. Pe de altă parte însă, nu le putem limita la acest context și la împlinirea lor din momentul acela, ci este necesar să observăm cum s-au împlinit ele prin Isus. Făgăduințele acestea au o valoare locală, pentru că au influențat soarta poporului ales din vechime, dar și o valoare universală, pentru că influențează destinul întregii lumi.

„Vrem să mergem cu voi”

De la capitoul 8, cartea lui Zaharia ia o nouă turnură. Găsim aici o succesiune de solii din partea Domnului care vorbesc despre viitorul lumii și despre rolul poporului lui Dumnezeu. Unele pasaje sunt mai greu de înțeles, dar este clar că viitorul e luminos.

1. Ce principii putem desprinde din Zaharia 8 în ceea ce privește chemarea pe care am primit-o de la Dumnezeu ca adventiști de ziua a șaptea?

Planul lui Dumnezeu era ca Ierusalimul să redevină o cetate sigură, în care bătrânii să stea liniștiți în piețe, iar băieții și fetele să se joace pe ulițele pline de copii (Zaharia 8:4,5). Pentru locuitorii acestei cetăți cotropite făgăduința că străzile aveau să fie sigure pentru tineri și pentru bătrâni suna ca un vis.

Mai mult, poporul lui Dumnezeu nu avea să rămână pentru totdeauna o națiune subordonată, ci avea să fie ca un magnet pentru alte popoare, care aveau să i se alăture în închinarea înaintea Domnului, Împăratului întregului pământ (Zaharia 14:9). Expresia „din toate limbile” din Zaharia 8:23 indică faptul că profeția anticipa o mișcare universală.

La fel ca Isaia (Isaia 2) și ca Mica, un contemporan al lui Isaia (Mica 4), Zaharia a văzut în viziune că avea să vină o zi în care o mulțime de oameni din multe orașe și din multe popoare aveau să vină la Ierusalim ca să se roage și să-L caute pe Domnul. Prezența lui Dumnezeu în Sion avea să fie recunoscută de toți în aceeași măsură ca și binecuvântările pe care El le dă celor care I se închină.

Evangelhiile ne spun că aceste făgăduințe mesianice au început să se îplinească prin lucrarea Domnului Isus Hristos. De altfel, într-o ocazie, Isus a spus că, după ce va fi înălțat de pe pământ, va atrage la El pe toți oamenii (Ioan 12:32).

Biserica lui Hristos, numită și „Israelul lui Dumnezeu” (Galateni 6:16), are privilegiul de a lua parte la această misiune. Noi avem misiunea de a duce lumina mântuirii până la capătul pământului. În acest fel, poporul lui Dumnezeu devine o mare binecuvântare pentru întreaga lume.

2. Acum când biserica noastră caută redeșteptarea și reforma, cum putem să ne ferim de lucrurile despre care Dumnezeu spune că le urăște? Zaharia 8:16,17

Împăratul păcii

3. Citește Zaharia 9:9. Cum aplică Noul Testament acest verset la Isus? Vezi Matei 21:9; Marcu 11:9,10; Luca 19:38; Ioan 12:13-15.

„Intrarea triumfală” a Domnului Isus a însemnat intrarea Sa în Ierusalim călare pe un măgăruș, în aclamațiile mulțimii. În Biblie manifestările de bucurie apar de obicei când Dumnezeu este preamărit ca împărat (Psalmii 47, 96, 98). Despre acest Conducător smerit se spusese că va aduce neprihănire, mântuire și o pace de durată, iar stăpânirea Sa se va întinde până la marginile pământului.

Înainte de răstignire cu numai câteva zile, Isus a intrat în Ierusalim călare pe un măgăruș și o mare mulțime de oameni L-au întâmpinat cu bucurie. Unii sperau ca Hristos să înlăture puterea Romei și să întemeieze Împărăția lui Dumnezeu în Ierusalim. Totuși Domnul Isus nu a acceptat să fie împăratul lui Israel, ci Și-a dat viața pe cruce și apoi a înviat. Fără îndoială că i-a dezamăgit pe mulți dintre urmașii Săi care căutau un conducător mai războinic. Ei nu-și dădeau seama că ambițiile lor erau nimic în comparație cu ceea ce aveau să obțină prin moartea Sa.

„Hristos a urmat obiceiul iudeilor în ce privește intrarea împărătească. Animalul pe care călărea era acela pe care călăreau regii lui Israel, iar profeția prevestise că în felul acesta trebuia să vină și Mesia în Împărăția Sa. De-abia S-a așezat pe mânz și un puternic strigăt de triumf a umplut aerul. Cei din mulțime Îl onorau ca pe Mesia, Împăratul lor. De această dată, Isus a primit omagiul care nu îngăduise să-I fie adus niciodată mai înainte, iar ucenicii au văzut în aceasta o dovadă că fericita lor nădejde urma să se împlinească și că Il vor vedea așezat pe tron. Oamenii din mulțime erau convinși că ceasul eliberării lor este aproape.” – Ellen G. White, *Hristos, Lumina lumii*, p. 570

Mulțimea L-a primit pe Isus cu entuziasm când circumstanțele erau prielnice, însă, când lucrurile nu au mai decurs potrivit așteptărilor lor, mulți L-au părăsit sau chiar I s-au opus pe față. Ce putem învăța de aici despre pericolul falselor așteptări? De exemplu, ceri împlinirea unei făgăduințe pentru vindecare sau pentru biruință asupra unui păcat, dar nu se întâmplă așa cum te-ai așteptat. Cum ne putem forma o credință tare, care să nu ezite atunci când lucrurile nu se petrec așa cum am sperat, am așteptat sau ne-am rugat?

Cel pe care L-au străpuns

Capitolele 12-14 din Zaharia prezintă o serie de evenimente care ar fi putut avea loc dacă Israel I-ar fi rămas credincios lui Dumnezeu. În primul rând, Domnul i-ar fi oferit biruința totală asupra puterilor răului și asupra popoarelor ostile care încercau să se opună Planului Său de Mântuire (Zaharia 12:1-9). Chiar dacă Ierusalimul ar fi trebuit să fie mijlocul prin care să fie obținută această biruință, meritul Îi aparținea Domnului. În final, dușmanii urmau să fie înfrânți și distruși complet.

Zaharia 12:10 marchează trecerea de la eliberarea „fizică”, lucru care s-ar fi întâmplat dacă Israel ar fi rămas credincios, la eliberarea spirituală a poporului Său credincios. După biruință, poporul lui Dumnezeu avea să se întoarcă la El din toată inima. Peste conducători și peste popor avea să fie revărsat „un duh de îndurare și de rugăciune”. Această lucrare a Duhului Sfânt, de convingere de păcat, urma să ducă la pocăință și la o mare redeșteptare spirituală, eveniment pe care îl caută și biserica noastră.

Când Dumnezeu revarsă Duhul Său, locuitorii Ierusalimului își întorc privirile spre Cel pe care L-au străpuns și plâng pentru El „cum plânge cineva pe singurul său fiu”. Cuvântul ebraic pentru „străpuns” se referă întotdeauna la un tip de agresiune fizică ce este urmată de moarte (Numeri 25:8; 1 Samuel 31:4). Durerea credincioșilor este cu atât mai amară, cu cât își dau seama că păcatele lor au provocat moartea lui Isus Hristos.

4. Ce legătură face apostolul Ioan în Zaharia 12:10, între răstignirea Domnului Hristos și a doua Sa venire? Ioan 19:37; Apocalipsa 1:7.

O interpretare evreiască tradițională susține că versetul acesta arată spre experiența lui Mesia și interpretarea aceasta este justificată: textul vorbește despre Domnul Isus și despre moartea Sa pe cruce (compară cu Isaia 53).

„Scenele Calvarului cheamă la cea mai profundă emoție. În legătură cu acest subiect îți este îngăduit să manifesti entuziasm. Gândurile și imaginația noastră nu vor putea niciodată să cuprindă pe deplin faptul că Hristos, Cel atât de minunat, de nevinovat, a suferit o moarte atât de dureroasă, purtând povara păcatelor lumii.” – Ellen G. White, *Marturii*, vol. 2, p. 213

Ce poți face pentru a aprecia mai mult moartea Sa și ceea ce El ți-a oferit prin această moarte?

Păstorul cel bun

Secole la rând, evreii și creștinii care au citit Biblia au găsit în cartea lui Zaharia numeroase referiri la Mesia și la evenimentele din timpul Său. Creștinii consideră că aceste pasaje vizează viața și lucrarea Domnului Isus Hristos: Împăratul biruitor, dar smerit (Zaharia 9:9), Cel străpuns (Zaharia 12:10), Păstorul lovit (Zaharia 13:7).

În Zaharia 13:7-9, profetului îi este arătată o scenă în care Domnul trimite sabia judecății să-L lovească pe Păstorul cel bun. Într-o ocazie anterioară, profetul a văzut sabia ridicându-se împotriva „păstorului de nimic” (Zaharia 11:17). Însă, în acest pasaj, cel lovit este Păstorul cel bun, iar turma Sa se risipește. Moartea Sa aduce peste poporul lui Dumnezeu o perioadă de mare încercare și punere la probă, în care unii mor; totuși, toți cei credincioși vor fi curățiți.

5. Cum a aplicat Isus această profeție la evenimentele care urmau să aibă loc în noaptea de după Cină? Matei 26:31; Marcu 14:27. Ce învățăm din fuga ucenicilor (Matei 26:56; Marcu 14:50) despre credințioșii lui Dumnezeu în contrast cu credințioșia omului?

Imaginea lui Dumnezeu ca păstor apare în multe locuri din Biblie, din Geneza (Geneza 48:15) și până în Apocalipsa (Apocalipsa 7:17). Prin Ezechiel, Dumnezeu îi mustră pe păstorii iresponsabili ai poporului și promite să caute oile pierdute și să aibă grijă de ele. Isus a aplicat aceste cuvinte la Sine, declarând că El este Păstorul cel bun care Își dă viața pentru oile Sale (Ioan 10:11).

Gândește-te la situațiile în care ai fost necredincios Domnului. Cum a continuat El să-ți arate milă și har? Cum ar trebui să răspunzi la mila și harul Său?

Împăratul întregii lumi

6. Citește Zaharia 14. Cum înțelegem ce se spune aici?

În ultimul capitol, Zaharia descrie o zi în care toate popoarele nepocăite se vor aduna împotriva Ierusalimului. Domnul va interveni în ultimul moment și va întemeia Împărăția Sa veșnică pe pământ. Toți cei care I se opun sunt distruși și toate popoarele se vor închina înaintea singurului Dumnezeu adevărat. Domnul va fi împărat peste întregul pământ. El va fi Domn, iar Numele Său va fi înălțat mai presus de orice nume. Marele EU SUNT exprimă esența a ceea ce El este și va fi. Toate aceste lucruri ar fi avut loc în condițiile în care Israel ar fi rămas credincios, dar ele se vor împlini totuși, la scară mai mare, cu ocazia răscumpărării finale a oamenilor de pretutindeni.

Când anunță venirea lui Mesia, Zaharia nu trage o linie de demarcație între prima și a doua Sa venire. La fel ca și în cazul altor profeți, el percepe venirea împărăției lui Mesia ca pe un eveniment glorios. În prezent, noi putem face această distincție numai în lumina primei Sale veniri. De asemenea, putem fi recunoscători pentru tot ce s-a realizat la Calvar pentru mântuirea noastră. Și, astfel, putem privi cu bucurie și cu dor spre Împărăția veșnică a lui Dumnezeu (Daniel 7:14).

Partea finală a acestei cărți profetice conține descrierea Ierusalimului glorios, plin de oameni care trăiesc în pace. Cei mântuiți din toate națiunile se vor închina Împăratului veșnic. Toată cetatea Ierusalim va fi plină de sfințenia templului.

Dacă studiem aceste făgăduințe mărețe în contextul învățaturii generale a Bibliei, ajungem la concluzia că împlinirea finală a acestor profeții va avea loc după a doua venire a lui Isus, în *Noul Ierusalim*, locul unde se va aduna și se va închina poporul lui Dumnezeu de pretutindeni. Temele cântării lor de laudă ale credincioșilor vor fi mântuirea, bunătatea și puterea lui Dumnezeu, la fel ca în imnul celebru cântat pe țărmul Mării Roșii: „Domnul va împărăți în veac și în veci de veci” (Exodul 15:18). Profeții din vechime și credințioșii din toate veacurile au așteptat cu nerăbdare acest eveniment măreț.

Meditează la răscumpărarea finală care ne-a fost promisă – un cer nou și un pământ nou, unde nu există păcat, moarte, suferință sau pierdere. Ce motive ai să crezi această făgăduință? Ce poți face pentru a o păstra mereu în suflet, în mod special atunci când suferi, când îți este frică sau când ești mâhnit?

Studiu suplimentar

„În zilele cele mai întunecate ale luptei îndelungate cu răul, bisericii lui Dumnezeu i-au fost date descoperiri cu privire la planul cel veșnic al lui Iehova. Poporului Său i-a fost îngăduit să privească dincolo de încercările prezentului, la biruințele viitorului, când lupta va fi sfârșită și cei răscumpărați vor intra în stăpânirea țării făgăduite. Aceste viziuni ale slavei viitoare, scene descrise de mâna lui Dumnezeu, să fie scumpe bisericii

Sale de astăzi, când lupta veacurilor se apropie cu repeziciune de încheiere, iar binecuvântările făgăduite sunt gata să se împlinească în curând în toată plinătatea lor. [...]

Popoarele celor mântuiți nu vor cunoaște altă lege decât legea cerului. Toți vor fi o familie fericită, unită, îmbrăcată cu veșminte de laudă și de mulțumire. Stelele dimineții vor cânta privind scena, iar fiii lui Dumnezeu vor striga de bucurie, în timp ce Dumnezeu și Hristos Se vor uni în proclamația: «Nu va mai fi păcat și moarte nu va mai fi.», – Ellen G. White, *Profeți și regi*, p. 722, 732, 733

Întrebări pentru discuție

1. Oricâte eforturi au depus oamenii pentru a face lumea mai bună, starea lumii continuă să se înrăutățească. Potrivit Bibliei, paradisul pe care îl dorim cu toții va exista numai când Hristos va reveni și va face un cer nou și un pământ nou. În acest caz, de ce mai suntem chemați să îi aducem omenirii mângâiere, vindecare și consolare?
2. Secțiunea de joi a studiului a subliniat faptul că multe profeții din Vechiul Testament par să nu facă distincție între prima și a doua venire a lui Isus. Ce ne spune aceasta despre relația strânsă dintre cele două venituri, din punctul de vedere al Planului de Mântuire? De ce depind ele una de cealaltă, de ce a doua venire nu ar putea exista fără prima, iar prima nu ar avea niciun rost dacă nu ar exista a doua?
3. În căutarea redeșteptării și a reformei în biserica noastră, ce lucruri putem învăța din cartea lui Zaharia în ceea ce privește pregătirea individuală și colectivă pentru revărsarea Duhului Sfânt, eveniment esențial pentru redeșteptarea și reforma de care avem atâta nevoie?